

[Niels Westerby.]

ceret og så dyr vurderingsordning; den står meget dårligt til liberal tankegang. Det vil jeg i og for sig gerne have lov til at understrege på denne venstres store dag — det vil sige: jeg vil nærmest kalde det en sørgelig dag.

(Kort bemærkning).

Axel Ivan Pedersen: Jeg må nu gøre hr. Niels Westerby opmærksom på, at vurderingsforslaget oprindelig er vort forslag, og at venstre var det første parti, der under udvalgsarbejdet accepterede vurderingsgrundlaget.

Må jeg om spørgsmålet om lejlighederne på „broerne“, som hr. Niels Westerby karakteriserede som billige lejligheder, have lov til at sige, at når lejen skal sættes i relation til lejlighedernes størrelse, kommer vi op på en endog meget høj m²-pris. Vi havde i boligudvalget for et år eller halvandet siden besøg af en deputation ude fra Saxogade, og den kunne oplyse, at det, der betales for en anden eller tredje baggårds lejlighed, var op imod 40 kr. pr. m². Det er ikke nogen billig lejlighed; den er i virkeligheden dobbelt så dyr, som den burde være i dag.

Må jeg dernæst føje til, at hvis vi accepterer den tankegang, hr. Niels Westerby gør sig til talsmand for, nemlig at fordi disse lejligheder ikke er ret store, har de en billig leje, og så kan de godt tåle at stige en lille smule mere, hvor ender vi da? Vi ender i, at disse lejligheder stadig vil stige i pris med det resultat, at det, vi ønsker at opnå med tiden, nemlig at få alle disse lejligheder saneret og udryddet, vil blive vanskeligere og vanskeligere og dyrere og dyrere, og så vil det komme til at koste adskilligt flere millioner kroner, end denne vurdering vil komme til at koste.

(Kort bemærkning).

Kai Moltke: Jeg må lige rette endnu et spørgsmål til boligministeren. Nu blev det forklaret, at før ordningen om forhøjelse i de sociale selskaber kunne træde i kraft, skulle vi have en særlig lov om de sociale selskabers byggefond.

Vi skulle også have visse reguleringer i lejeloven om husleje, men i bemærkningerne

til lovforslaget står der udtrykkeligt, at for det sociale byggeris vedkommende forudsættes en ændring i lov om boligbyggeri.

Har jeg altså forstået det rigtigt, skal der hele 3 lovændringer til, før man kan lægge pres på de sociale selskaber.

Endvidere står der i § 3, stk. 5, i lovforslaget: „Ved ansættelse af lejeværdien skal der tages hensyn til de rettigheder og forpligtelser, der er knyttet til lejemålet“, og rettighederne har hidtil været den omkostningsbestemte rente. Endelig står der i § 5: „Lejevurderingsrådet træffer sin afgørelse ved stemmeflerhed“.

Hvis nu f. eks. både selskabets repræsentanter og lejerne i det pågældende selskab mener, at lejen er høj nok, er der så en tvang til alligevel at forhøje lejen i det sociale byggeri?

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Jeg sagde før, at det var venstre, der var kommet med ideen om at gennemføre vurderinger. Hr. Axel Ivan Pedersen oplyser nu, at det var socialdemokratiet, der kom med denne idé. Jeg beklager, hvis jeg har taget fejl på det punkt. Så vil jeg ændre mine synspunkter fra før derhen, at jeg synes, det er kedeligt, at Danmarks liberale parti trasker bag efter socialdemokratiet, når det drejer sig om at gennemføre en så uliberal ordning, som disse vurderinger i forbindelse med lejeforhøjelserne og normaliseringen af boligmarkedet er udtryk for. Jeg synes ikke, det klæder Danmarks liberale parti særlig godt, og man burde faktisk tænke på, hvad man her har bidraget til. Jeg tror, man vil komme til at fortryde det. Jeg er nemlig bange for, at disse vurderinger ikke bliver nogen engangsforestilling. I løbet af 8 år kan boligpriserne ved nybyggeri meget nemt stige, så vi skal have en omvurdering, og hvis vi bliver gamle nok alle sammen, kommer vi til at opleve såvel den 3. som den 4., 5. og 6. omvurdering. Måske kommer vi også til at opleve, at hvert eneste lovforslag skal tage hensyn til disse omvurderinger. Det er noget, vi har prøvet i denne samling.

(Kort bemærkning).

Axel Ivan Pedersen: Jeg vil gerne have lov til at sige til det ærede medlem, at jeg